

EFTERTRYK

EFTERTANKE:

SENDT ...

Ser du dig selv som en person, der er sendt af Gud?

Af John Nielsen, Generalsekretær

Det kan måske umiddelbart synes at være en meget stor tanke, og måske vil nogen også mene, at det er at tænke for store tanker om sig selv. Men er du en efterfølger af Kristus, er du også en udsending for ham.

Perspektiv på livet

Da Jesus mødte sine disciple efter opstandelsen, var det første han sagde til dem: "Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.", Johs. 20,21

Disciplene blev overraskede over, at han som var død, pludselig stod midt iblandt dem. Men mon ikke også de i den situation blev overraskede over, at Jesus ikke inviterede til hygge, men til handling. Som gode danske kristne ville vi måske mene, at opstandelsesmorgenens gav god grund til hygge. Men Jesus havde et større perspektiv. Det skulle disciplene også få.

Jesus var sendt til verden. Det skulle hans efterfølgere også være. Ikke bare dengang, men også i dag.

Noget helt naturligt

"Sendt..." var temaet for årets sommerstævne. Nu er det et par måneder siden, og det er tid til at overveje, hvad det du hørte, har gjort ved dig. Stævnet er en fest, men det meste af livet består af hverdage. At være sendt er noget helt naturligt for en Jesus troende. Det handler ikke nødvendigvis om noget ekstraordinært. Men om at være bevidst, at lige der, hvor du er i din hverdag, er du sendt af Gud.

Det uventede

Nogle gange er det helt indlysende, hvad det betyder i praksis at være sendt af Gud. Det gælder i forhold til din tjeneste i kirken. Men Gud sender dig også udenfor kirken. Der kan du ikke planlægge alt. Men du kan møde mennesker med en indstilling om at være til rådighed for Gud. For du ved aldrig hvornår, hvordan og overfor hvem, Gud vil bruge dig i dag.

Værd at overveje

Hvilket perspektiv giver det dit liv at være sendt af Gud?

Hvem har Gud sendt dig til?

Er du villig til at lade dig lede af Gud i det uventede?

Eftertryk nr. 17, 135. årgang, september 2023. Udgives af Evangelisk Frikirke, Danmark. Bladet udkommer 10 gange om året.

Ansvarshavende: Landsledelsen v/formand Brian Kjøller.

Redaktion: Peter Götz, John Nielsen og Brian Kjøller. Henvendelser til Peter Götz, peter@goetz.dk.

Grafisk design: Janie Conrad Riisager, kontor@bykirken.dk.

Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@evfri.dk - tlf. 40 16 21 31.

Forsidefoto: Efterskoleelever lærer at have tillid til hinanden

ET NYT TREKLØVER

Sekretariatet for Evangelisk Frikirke Danmark har fået nye ansigter

Pia Rosendal Daugaard, sekretariatsleder

Pia har pr. 1. juni overtaget opgaven som sekretariatsleder. Hendes arbejdstid er delt imellem EFBU og EFD med 11 timer om ugen til hver. Pia bor på Midtsjælland og er aktiv i Frikirken, Sorø.

For EFD er Pias primære arbejdsområde at sikre sekretariatets drift og ledelse samt at understøtte Landsledelsen, præster, formænd og kasserere. Pia vil deltage i Landsledelsesmøder for at sikre samarbejde, kommunikation og information. Desuden: Repræsentation i diverse fora, fx i Isobro og Kirkeministeriet, bl.a. i forhold til trossamfundsregistret og nye lovgivninger.

For EFBU er opgaverne at understøtte Børne- og Ungdomsstyrelsen (BUS), lokalforeningsformænd, kasserere, lejr- og kursuschefer samt ansvar for EFBU-konsulenterne, som er ansat i lokalforeningerne.

Pia deltager også i BUS-møder for at sikre kommunikation og information – og hun repræsenterer EFBU ved mødedeltagelse i KOB, ULN, Nordisk Børne- og Ungdoms Komité (NBUKI) samt i IFEC, CUR, DUF etc.

Sofie Schultz, administrativ medarbejder

Sofie bor i Roskilde, er uddannet socialrådgiver og har de seneste otte år arbejdet på Jobcentret i Roskilde.

Sofies arbejdstid er delt imellem EFBU og EFD med ni timer pr. uge til hver.

For EFD vil hendes opgaver være: Bogføring, gaveregistrering, lønkørsel, betaling af regninger, besvarelse af e-mails, ansøgninger og indberetning til SKAT og Kirkeministeriet, økonomiske oversigter til missionsudvalgene, afstemninger og klargøring til revisor mm.

For EFBU er opgaverne at bogføre, betale regninger/udlæg, medlemsregistrering, klargøring til revisor, besvarelse af e-mails og telefon, lønkørsel, fakturaer, og ansøgninger (DUF og \$44).

Trine Berg Hansen, virksomhedspraktikant

Trine bor i Lejre, og er aktiv i Osted Frikirke. Trine er i virksomhedspraktik fra juni til november. Uddannet cand.mag. fra RUC og har taget en Master i mission og tjenestetudier i England. Trine løser praktiske opgaver

på sekretariatet, såsom at arkivere, skrive og udsende fakturaer, printe, tage sig af børneattester, tilmeldinger, forefaldende kontorarbejde mm. Trine var en stor hjælp i tiden, hvor Sekretariatet var underbemandet i juni og juli.

Overgangen

Det har været en lidt hård periode for kontoret fra da Simon Holtti, tidligere sekretariatsleder, stoppede i slutningen af maj, til der nu er ansat en ny administrativ medarbejder pr. 15. august. Det siger Pia, (som i øvrigt også var stævnekoordinator på Sommerstævnet) og påpeger, at der nu vil være brug for oplæring og indkøring. Hun beder derfor om fortsat tålmodighed med Sekretariatet.

Sekretariatet vil som hovedregel være bemandet tirsdag-torsdag hver uge mellem kl. 10.00 og 15.00.

125 elever er begyndt på EFTERSKOLEN LINDENBORGE

Efter fire travle uger med arbejdsuge, børnelejr, teenagelejr og sommerstævne blev de gode faciliteter og skønne omgivelser i begyndelsen af august igen fyldt med det, skolen først og fremmest er beregnet til: At være efterskole

Af Peter Götz

Det er gode tider for efterskolerne for tiden. Så det er ikke kun Efterskolen Lindenberg, der melder om god tilslutning. Det er der mange, der gør. Alligevel er det iøjnefaldende, hvordan det lykkes

vores skole at forme et skoletilbud, der ikke bare er fuldt optaget i år, men også har mere end 110 opskrevne elever til næste år.

Værdierne

Der arbejdes klart og tydeligt med formulering af værdierne i disse år. Det dur ikke kun at skrive, at det er en kristen skole. Det er et så bredt og brugt – til tider misbrugt – begreb, at det ikke er nok.

Det er heller ikke specielt meningsgivende at sige, at det er en skole, hvis bagland hedder Evangelisk Frikirke Danmark (tidligere Missionsforbundet), for

ingen, der sammen med sin teenager sætter sig til skærmen for at undersøge diverse hjemmesider, vil begribe, hvad det er for noget. Og hvad det står for. Det er derfor vigtigt på alment dansk at forklare, hvad denne skole i særdeleshed lægger vægt på, så det giver mening for flest mulige – og ikke mindst for dens brugere.

Tid til

Præciseringen af skolens værdier er for tiden udmøntet i tre overskrifter: Tid til dig – tid til andre – tid til det, der er større. I disse tre udtryk ligger

der nogle grundlæggende værdisæt hentet ud af et kristent livssyn, der udfoldes på mange måder.

Tid til dig

Det er afgørende for en elev, at der er fokus på ham eller hende. Efter adskillige år i en folkeskole skal det at lande i et efterskolemiljø være noget andet. For her er der samtaler med den enkelte, familiegrupper på seks-syv personer, hvor den ansvarlige lærer lynhurtigt spotter, når nogen har det svært. Her er lærerne ikke kun lærere, men også omsorgspersoner, der iagttager og følger hver enkelt elev. Fordi hver enkelt person er værdifuld.

Tid til andre

Efterskolemiljøet lægger i den grad også op til, at man forstår sig selv som en del af et fællesskab. Jeg er den, jeg er i et samspil med de andre. Det er i med- og modspillet med andre, at jeg blomstrer og udfolder talenter, som kun kommer frem, når jeg engagerer mig med mennesker omkring mig. Jeg skal opleve, at nogen spiller bolden til mig og at nogen forventer, at jeg spiller tilbage til dem. At nogen spørger ind til, hvad jeg tænker og føler - og at jeg selv lærer at spørge ind til andre.

Tid til det der er større

Der er en stor verden uden om mig. Mennesker og befolkninger, som slet ikke har mine muligheder. Personer, som kan bruge min hjælp og mine ressourcer.

Der er også den verden, jeg ikke kan se og som kalder på min opmærksomhed. Den verden, som Jesus introducerede for os med et gudsbillede, et livssyn og et værdisæt, som stadig holder efter 2000 år.

Der er noget, der er større end mig. Og først når jeg forstår det, kommer jeg på plads med mig selv, min næste, min tilværelse og min skaber.

SENDT MED DET STØRSTE:

KÆRLIGHEDEN

Så bliver da tro, håb og kærlighed, disse tre.

Men størst af dem er kærligheden

Af Ruth Cilwik Andersen

Dette vers fra 1. Korintherbrev 13 blev udgangspunkt for min tale den sidste aften på sommerstævnet 2023, hvor

temaet var: SENDT.

I Landsledelsen mødtes vi sidste weekend i august og vendte bl.a. tilbage til dette vers. Vi kunne alle genkende ønsket om at leve i og opleve mere af denne kærlighed, samtidig med at vi alle erkendte egne og fællesskabets begrænsninger. Talen gengives her på opfordring, let beskåret:

Vigtige ord

Jeg var netop startet på teologistudiet i Tyskland. Som en introduktion til Det Nye Testamente fik klassen til opgave at læse hele Testamentet igennem. Et vist antal kapitler hver dag - med den tilføjelse, at vi skulle notere os de afsnit, der talte specielt til os.

Mit første stop kom i Mattæus Kapitel 5 fra v 43: *I har hørt, at der er sagt, 'Du skal elske din næste og hade din fjende!' men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn.*

... Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkomne!

Det næste stop var allerede to kapitler senere, kap 7 vers 1:

Døm ikke, for at I ikke selv skal dømmes. For den dom, I dømmes med, skal I selv dømmes med og det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med.

Efter at have tænkt over de ord og kærlighedens storhed, gjorde jeg noget, jeg ikke vil anbefale at

efterligne – uden virkelig at mene det. Jeg bad følgende bøn: Jesus, vil du lære mig at elske som dig?

I praksis

Herefter fulgte fire-fem hårde år på den front. Jeg boede og skulle arbejde sammen med folk, der var så ekstrem anderledes end mig, at dét at elske blev skiftet ud med at undres, at irriteres og til sidst at gå ud af min gode skind.

Det tog al for lang tid for mig at forstå, at disse mennesker var sendt til mig. Og derefter at indse: Når jeg ikke engang kunne elske dem, der havde en anden personlighed/anden kultur/anden tilgang til livet – hvordan i al verden skulle jeg kunne elske evt. fjender?

Jeg vidste, at jeg havde fat i noget meget centralt og transformerende i den kristne tro og i det kristne liv – men samtidig var det som om, jeg ikke helt havde fat i det.

I dag, 10-20-30-40 år senere undres jeg stadigvæk, irriteres og går ud af min gode skind, og jeg er – slet ikke – i nærheden af 'at være fuldkommen, som min himmelske fader er fuldkommen'!

Peter Halldorf skriver i bogen 'Den svære kærlighed': *I den kristne tradition er evnen til at elske det afgørende tegn på et menneskes åndelig udvikling.*

Denne evne – kærligheden, der tror alt, håber alt, udholder alt – som Paulus formulerer det – modnes gennem en livslang proces!!

Er vi måske alle i samme båd, hvor vi udfordres på denne ultimative radikale grundspøje i kristendommen, nemlig at elske? At elske Gud og sin næste og i det hele taget, VISE kærlighed, hvor ingen andre gør - lige som Jesus har vist os?

Skiftende fokus

Vores fokus har gennem de seneste årtier i frikirkelivet været rettet mod mange forskellige temaer:

Evigheden - med forklaringer om, at alt, hvad vi gennemgår af smerte her på jorden, kommer evigheden til at gøre godt igen!

Trygge fællesskaber er grobund for kærlighed

Håbet - om evig glæde, lovsang, gyldne gader, fred og god Jesus-vin, der skulle løfte blikket fra hverdagens trængsler.

Troen - på bøn om vækkelse: Gud send mennesker til os, så de mærker hans ånd og bliver frelst ... og det bad man, fordi man i bund og grund ikke ønskede at være 'der ude', hvor de var.

Miraklerne - for de skal jo følge dem, der tror.

Den rette teologi - med massiv undervisning.

Management - med en bedre organisation af kirken.

Som jeg husker det, så var det ikke *kærligheden*, men nye, spændende erkendelser og tendenser, der drev værket.

Intet af det er forkert - tværtimod, alt, der inspirerer og udvikler livet med Jesus og livet på denne jord er vigtigt og rigtigt - indtil det bliver DET STØRSTE.

For hos Jesus var kærligheden utvivlsomt et prioriteret tema - han bliver ved og ved med sine fuldstændig ekstreme udtalelser.

Et nyt bud giver jeg jer: I skal (!) elske hinanden.

Som jeg har elsket jer, skal (!) også I elske

hinanden. Derved kan alle vide, at I er mine disciple:

hvis (!) I har kærlighed til hinanden.«

Uanset, hvordan vi vender og drejer det, er det skrevet i bydeform. Johs. 13,31-32

Jesus havde en høj standard. Men har han ikke sat barren alt for højt for os andre?

Jo, det vil jeg nok mene! Jeg kommer ikke til at elske alle - det har jeg forligt mig med. Det kan jeg ikke rumme, mens jeg dog er blevet meget mere nysgerrig på og gerne vil forstå alle.

Men kunne det være fordi at når Jesus skærper kærlighedsbuddet på den her måde, så er det dels for at give os de ideelle forhold, vi kan stræbe efter, men også for at den enkelte må erkende, hvad man IKKE kan. Kærlighedsbuddet afslører, hvad vi ikke kan nok. Sådan skal man nok altid opfatte dét, der bliver skåret ud i pap - det er for at vise os vores begrænsning!

Skåret ud i pap

Lukas 7, 36-50 fortæller os, at der sidder en lille flok farisæere i Simons hus. De har ekstremt fokus på at følge loven, reglerne og ritualerne, alt dét, Jesus gjorde op med - og Jesus sidder midt imellem dem.

Mens de samtaler kommer en prostitueret ind ad døren og skaber den mest akavede situation, for hun er uren ifølge Loven og dermed også i farisæernes øjne.

Hun stiller sig hen ved Jesus, græder og falder på knæ. Ingen i rummet var klædt på til at takle denne her

John og Marianne har købt deres frokost i Mad og Missionsteltet!

situation! Alle havde jo altid holdt afstand fra alt, der lignende noget urent (i al fald udadtil).

Simon så nu på Jesus: Hvis han virkelig havde noget åndeligt potentiale, var noget, måske profet, så burde han vide, hvem hun var og straks afvise hende. Men Jesus lod det ske, så nej, han var ikke et rigtigt åndeligt menneske.

Simon har sine fordomme og hvor har fordomme dog ikke hindret nye og vigtige indsigter i at komme frem, og hindret nye og givende relationer i at blomstre. Hvor har de dog ikke hindret mig i at se igennem ordvalg, adfærd, tøj eller bevægelser og at se det bagved liggende motiv/menneske?

Mens Simon handlingslammet ser på, væder denne kvinde Jesu fødder i tårer, tørrer dem med sit hår. Hun kysser endda hans fødder og salver dem med en dyr olie. Hun gør faktisk alt dét, han efter reglerne burde have gjort for Jesus ved velkomsten.

Jesus sagde: "Simon - ser du hvad kvinden gør? Det siger jeg dig, hun har fået sine mange synder tilgivet. Det kan du se ud fra den store kærlighed, hun viser!" Se på hende – for i hende kan du se DET STØRSTE! – Dét, der betyder allermest for mig: KÆRLIGHEDEN.

Kærlighedens Højsang

Paulus fortsætter – nogle år senere – i samme spor.

En mand med stor kærlighed og passion, som gjorde, at han vitterlig ikke kunne lade være at formidle Jesu budskab.

Jeg spørger tit mig selv: Hvad kan jeg lade være med at gøre? Og hvad motiverer mig, så jeg ikke kan lade være med at gøre, hvad jeg gør? Er jeg bange for at blive afvist, overset, glemt – eller er mit indre tunet ind på og optaget af DET STØRSTE: Kærligheden? Tilbage til Paulus: Menigheden i Korinth må virkelig have givet ham hovedpine. Men midt i al hans konflikthåndtering og tilrettevisning kommer der helt uventet denne smukke, poetiske og også lidt mystiske passage i kapitel 13, som bliver kaldt *Kærlighedens Højsang*! Den beskriver udførligt den kærlighed vi taler om her:

Taler jeg end med menneskers og engles tunger - havde jeg profetiens gave med åbenbaring om alle mysterier og al kundskab - havde jeg den tro, der flytter bjerge og gav jeg alle mine ejendele væk – men ikke havde kærlighed, vil intet, intet af alt dette gavne mig, jeg var intet.

Kærligheden er barmhjertig og venlig. Kærligheden er ikke misundelig, ikke pralende eller indbildsk. Den er ikke uanstændig eller selvisk. Den lader sig ikke ophidse og bærer ikke nag. Den sørger, hvis nogen lider uret, men glæder sig, når sandheden sejrer. Kærligheden er

Dåb - Tak Gud for din kærlighed til mig

tålmodig og tilgivende. Den er fuld af tillid, forventning og udholdenhed. Kærligheden varer evigt...

Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre.

Men størst af dem er kærligheden.

Størst er kærligheden

Denne kærlighed er GUDS! Den lever sådan set sit eget liv og finder sine veje til alt og alle, der lader sig finde.

Gud elskede denne verden så højt, at han sendte sin enbårne søn, Jesus, som sender sine disciple, os, med den samme kærlighed til denne verden. Denne uge på stævnet har været fyldt med beretninger om, at denne kærlighed finder sine veje:

En menighed, der begynder at tale sammen efter en lang tid med uenigheder.

Menigheder der finder deres kærlighed for byen frem og deler kager, mad og blomster ud. Nogle begynder at samarbejde med det offentlige og Frivilligcentre. Fællessang og familienetværk – alt sammen med det formål at komme i berøring med den omverden, vi er sat i.

Vi er begyndt at se – at vi er sendt – med kærlighed.

Er vi mon på sporet af noget vigtigt og centralt, der skal have lov til vokse? Vokse sig til det største: Kærligheden?

GIVER PLADS TIL GU

En refleksion efter Sommerstævnet om, hvordan vi i vores møder håndterer de særlige øjeblikke, der opstår, når Helligånden banker på

*Af Svend Vestergaard Jensen,
Haderslev*

På sommerstævnets sidste aften talte Ruth Cilwik om 'det største' nemlig kærligheden.

Efter talen blev der delt enkelte ord fra scenen, givet til forskellige mennesker, bl.a. et ord om at Gartneren havde gået imellem os igennem hele ugen og plantet om, fjernet ukrudt osv. og nu er det tid til, at han vander.

Det lille ord har boet i mig lige siden. Jeg har glædet mig over det og holdt fast i løftet i det. Jeg oplevede det, som om Gud stod og ventede på at vande med det levende, livgivende vand, så kærligheden kunne gro og vokse, når vi blev sendt til

VI D?

mennesker – og jeg blev ked af, at budskabet bagefter druknede i ord og lovsang.

Måske kom det planlagte program til at tage over med alt det, der var forberedt på forhånd med ord og lovsang. Og så blev det fine øjeblik med Gartnerens besøg borte. Øjeblikket, hvor Gud i sin nåde ventede på at velsigne lige netop os, der var der, for at vi kunne blive til velsignelse for andre.

Gud som gartner eller tilskuer

Så du gartneren i løbet af ugen? Hvad gjorde han i din have? Ser du ham hjemme i din menighed eller i din familie? Eller har du evt. også dér så travlt med at gøre det planlagte, at du misser 'det største'.

Nu har min erfaring med Gud jo lært mig, at han stadig står der - igen og igen. Også når vi i vores

egen kraft svigter. Vi kan fordømme os selv for at svigte, men han fordømmer ikke.

Tag dig tid til, sammen med dine nærmeste, din menighed, din familie eller i din egen tid med Gud, og bed ham om at "vande" med sin kærlighed i os/ dig.

Dette er ikke en kritik af lovsang, mødeledelse og planlægning eller af, at vi skal gøre vores bedste. Men når vi sammen falder i, så det vi gør, bliver størst, vigtigst og rigtigst, så bliver Gud tilskuer og så vi mister det, der er størst nemlig kærligheden til Gud og mennesker. Vi mister så nemt den Gudgivne evne til at turde elske uden filter på grund af vores former, aktiviteter og rigtige holdninger.

Jeg glæder mig over det urokkelige i, at kærligheden er størst.

*Christel Goetz og Tina Moelmer fra
Ghanaudvalget sammen med Francis Jackson*

Francis Jackson i Danmark

På sommerstævnet i år havde vi besøg af Francis Jackson, stifter og leder af børnehjemmet Father's Home Care Ministries – i daglig tale Father's Home (FH)

Tre ting

Det var skønt at have Francis med på stævnet, og han var glad for de mange gode samtaler, han fik med folk på pladsen. Inden han blev kørt til lufthavnen, spurgte vi ham om hvilke tre ting, som han var gladest for ved stævnet. Han svarede hurtigt: Jeg blev bedt for på platformen. Det var skønt. Jeg hjalp til i Mad & Missionsteltet. Og jeg var med til "Jorden rundt på 80 minutter". Det var en meget meningsfuld måde at tale om de forskellige missionsfelter på. Det var godt at få direkte spørgsmål og gode dialoger."

Tak

Tak til alle, som hjalp Francis med at føle sig hjemme og til alle, som købte is, lodsedler og mad i Mad & Missionsteltet og på den måde støttede børnehjemmet. Vi takker også for en flot indsamling til indkøb af ny skolebus. Vi glæder os til at køre med den nye bus, når vi skal på tilsynsbesøg til februar.

Ny mor

Francis og ledelsen på FH har ansat Diana som afløser for Agatha, der i 2017 blev ansat til at være mor for en børnegruppe. Det var en opgave, som viste sig at være for vanskelig for hende at håndtere.

Diana har haft en fin start og nu været ansat i to måneder. Det er tydeligt at se, at børnene er blevet glade og trygge ved hende.

Diana er smilende og åben, og samtidig er hun en kvinde, som har sin egen mening om tingene. De tre andre mødre er meget glade for samarbejdet med hende. Det er ledelsens oplevelse, at Diana er til velsignelse for børnehjemmet, og at børnehjemmet er til velsignelse for hende.

Jeg blev bedt for på platformen. Det var skønt. Jeg hjalp til i Mad & Missionsteltet. Og jeg var med til "Jorden rundt på 80 minutter".

Nye muligheder

Da vi var på tilsynsbesøg i februar, så vi en ny bygning på grunden i Anto. Det var en biblioteksbygning, som FH har fået skænket af en rigmand fra Sydafrika, Alex. Alex ønskede at give støtte til et børnehjem og rejste rundt i Secondi-Takoradi for at finde en værdig modtager. Han så andre børnehjem, der ikke levede op til hans forventninger til veldrevne børnehjem, men da han fandt FH, vidste han, at det var her, han ville investere. Nu er biblioteket færdigt, indrettet med møbler, bøger og ti computere og er officielt åbnet. 20 af børnene bliver i weekender samt tirsdage og torsdage undervist i anvendelse af computere af Isaac Meirku.

Adgang til computere

Isaac er en af FH's egne unge, som nu er ansat i organisationen med ansvar for biblioteket, grøntsagsdyrkningen, facebook og hjemmeside. Derudover sidder han med i bestyrelsen. I weekenderne, når børnenes it-lektion er ovre, indtager de unge lokalet. Det er en kæmpe fordel for børnene og de unge, at de således har nem adgang til brug af computere. Vi glæder os til at følge de muligheder, som der hermed bliver åbnet op for. Og vi er stolte af den anerkendelse, der ligger i, at det netop var FH, Alex valgte at investere i.

FRA DRENG TIL MAND - FRA MAND TIL ÆGTEMAND

**Mande-konference 27.-28. okt. 2023 -
Vestermærkskirken, Nymarksvej 3, Grindsted**

Undervisere fra Danmark og Norge:

Tormod Bakkevold

Evangelist med et stort hjerte for Jesus og mennesker. Leder af EuroMission.

Ruben Knudsen

Præst i en Oasekirke
i Randers i mange år.
Initiativtager til netværket
Mand og Mand imellem.
Arbejder nu som præst og
psykoterapeut med mænd
der udfordres på deres
maskuline identitet.

Allan Høyer

Præst gennem mange år i Apostolsk Kirke, nu
journalist og radiovært.

Paul Conrad

Moden mand med tjeneste utallige steder i verden
som evangelist og bl.a. meget andet også leder for
Pionermissionen i DK.

Bjørn Aslaksen

Kendt i det kristne musiklandskab med 10
udgivelser bag sig og mange koncerter og
lovsangsaftræner i Skandinavien. Leder sammen med
sin hustru, Sidsel, konferencens lovsangsfest.

Følg med på konferencens Facebookside –
[Facebook.dk/netværk for mænd](https://www.facebook.com/netværkfor mænd)

Tilmelding;

Billet booking: www.billetnet.dk/mandekonference (Brug QR kode)

Overnatning: Danhostel Grindsted (oplys at det er
til Mandekonferencen) Tlf. 75 21 19 19.
Mail: grindsted@danhostel.dk

For spørgsmål og øvrig information: Kristian Sloth
Tlf. 42 71 71 26. Mail: ksloth@efbu.dk

GHANA-UDVALGETS LOTTERI PÅ SOMMERSTÆVNET

VINDERLODDER

Badebold: 2, 44, 87, 103, 117 - Strandtennis-sæt: 124, 199, 234, 277, 301

Bordlampe: 332, 351, 389, 407, 431 - Malebog: 445, 467, 499, 533, 547

Lotteriregnskabet er tilgængeligt på EFD's sekretariat fra 01.09.2023.

TAK til enhver, som købte lodsedler. De indkomne Kr. 10.000 går ubeskåret til Father's Home i Ghana.

MYANMAR KAN STADIG SKRIVES

MYANMARERIDT

Karen Women Empowerment Group (KWEG) er en af Myanmar's NGO'er. Ev. Frikirke DK har arbejdet sammen med dem i 15 år ved hjælp af midler fra CKU/Danida

Af Peter Götz

En håbløs politisk situation

Det er tydeligt, at Myanmar fremdeles er i en aldeles alvorlig politisk situation. De seneste meldinger fortæller om mere end en halv million mennesker på flugt alene fra Karén folket. Der er dokumenteret næsten 500 episoder med nedskydning af folk, 20 bombninger fra fly og syv droneangreb udført af militærstyret. Der er rettet henvendelse til Thailand om at give flygtningene adgang til lejrene igen (også Mae La) og tilladelse til at være der indtil videre.

For bedre levevilkår

KWEG fortsætter med sine nu kun 35 medarbejdere sin tjeneste i landsbyer, hvor de fokuserer på undervisning af kvinder og børn. Mange har i de seneste år mistet deres job og kan derfor kun meget vanskeligt opretholde deres tilværelse. Opgaverne som tjenestepiger eller serveringsdamer i små tea-shops giver nu næsten ingen løn. Det betyder afsavn og utilstrækkeligt

støtte til den daglige føde.

På grund af den ustabile politiske situation stoler folk ikke på systemet, når det gælder domstole og retssager, og det påvirker troen på retssystemet, når alvorlige overgreb skulle have lov at gå rettens vej. Derfor fastholder KWEG fortsat opmærksomheden på den udbredte kønsbaserede vold, der finder sted, ikke mindst i landsbyerne.

Voldsomme sager

I løbet af perioden marts til august har KWEG været involveret i otte episoder, der handler om voldtægter af mindreårige, overfald med syre, voldtægtsforsøg og en mordsag.

KWEG's engagement i kønsbaseret vold er kun en lille del af deres arbejde. Den politiske situation påvirker retssystemet, så disse sager for tiden er færre end sædvanligt.

Besøg i landsbyer med undervisning i landbrug, handel, uddannelse, menneskerettigheder, advarsel mod trafficking mm. er fremdeles en væsentlig del for medarbejderne, selvom det hele skal udføres mere 'under cover'.

På langt sigt

For Ev. Frikirke DK er det fremdeles hensigten med dette samarbejde at bygge brohoveder for en fremtidig indsats.

WOKE

Vi lever i en tid hvor meget af vores historie bliver taget op til revision. Om den opmærksomhed bruger vi ordet WOKE

Af Charley Stephansen

At være woke betyder fx at være vågen i forhold til racisme, undertrykkelse og diskrimination. Meget af dette er faktisk godt, fordi vi ofte gennem historien

bare har ladet ting ske eller handlet på en måde, som er uacceptabelt. Men som det sker med mange gode tiltag, så går man også til ekstremerne og foreslår, at historien skal skrives om, eller at vi ikke må sige bestemte ord eller udtryk, fordi vi skammer os over vores fejltagelser og burde have handlet anderledes.

Vi ser fremad

Vi skal ikke slette historien, men lære af den og samtidig blive ved med at vise nåde, for vi bliver aldrig fuldkomne eller fejlfri, mens vi er i denne verden. Paulus skriver sådan til menigheden i Filippi:

Ikke at jeg allerede har grebet det eller allerede er blevet fuldkommen; men jeg jager efter det, om jeg virkelig kunne gribe det, fordi jeg selv er grebet af Kristus Jesus. Jeg glemmer, hvad der ligger bagude, og strækker mig frem mod det, der ligger forude. Fil. 3:12-14.

Nåden når den er bedst

Ingen af os har grebet det hele, men vi har i langt de fleste tilfælde handlet ud fra det, som vi syntes

var det bedste. Saulus var helt overbevist om, at det var Guds vilje, at han forfulgte de kristne, indtil Jesus mødte ham og gav ham et nyt kald. Det er nåde og kærlighed, når det er bedst.

Derfor var Paulus bevidst om både hans fejlbarlighed, men også - hvad der er endnu mere vigtig - det som lå forude: Hans passion for at flere måtte møde Kristus.

Imødekommenhed

De sidste 20-25 år har brændpunktet blandt kristne og i kirkerne været søgervenlighed. Vi ville komme søgende mennesker i møde og tale et sprog, som er relevant for dem og som ikke ville støde dem bort. Når vi ser i bagspejlet, så har vi i min optik på mange måder mistet både kant og tydelighed i jagten på at være rummelige og imødekommende. Mistede vi passionen for evangeliet? Længslen efter at mennesker møder Jesus og oplever en forvandling, som Zakæus gjorde?

Mister vi i frygten for at være politisk korrekte gløden og frimodigheden og sætter vi mere vores lys under en skæppe end frem i stuen, hvor det kan lyse i al dets ufuldkommenhed.

Vi er givet et mandat og en opgave, som vi skal varetage på den allerbedste måde, men hvis vi ikke giver plads til at prøve alt, og holde fast ved det gode, så lægger vi ubevidst mere låg på hinanden og hindrer lysten til tale både i tide, men også i utide.

Vi har verdens bedste budskab, som vi skal meget længere ud med. Vi skal påvirke med alt, hvad vi har i Åndens hjælp og kraft og selvfølgelig med den dybeste respekt for hvert enkelt menneske.